

Peter Laroy: historicus, uitgever en weer terug

Bruno De Wever

Ergens aan het eind van de jaren 1980 heb ik Peter voor het eerst ontmoet. Het was op de Blandijnberg, waar de seminaries voor geschiedenis huisden van wat toen nog de Rijksuniversiteit Gent heette. Op de vijfde verdieping hield ik kantoor als assistent van Herman Balthazar. Het was de geliefde verdieping van Peter die immers Nieuwste Geschiedenis studeerde. In 1991, op het moment dat de Rijksuniversiteit als gevolg van de Belgische staatshervormingen gewoon Universiteit Gent zou gaan heten, studeerde hij af als licentiaat geschiedenis met een scriptie over de Marnixringen. Was dat nu een serviceclub of een drukkingsgroep, vroeg hij zich. Of misschien beide. 'Onderzoek naar centrale eenheid en regionale verscheidenheid (1968-1990)' luidde de ondertitel van het werkstuk dat door een andere icoon van de vijfde verdieping

werd gepromoot. Romain Van Eenoo had op een blauwe maandagmorgen het nationaal archief van de Marnixringen in de koffer van zijn wagen geladen en veilig in de kelder van de Blandijnberg opgeslagen. Peter heeft er vele maanden doorgebracht. Het leverde een mooie studie op, die hij overigens combineerde met een opleiding in de communicatiewetenschappen. In 1992 haalde hij het diploma van licentiaat in de communicatiewetenschappen met een scriptie over *Journal*, het eenmansblad van Mark Grammens bij wie ik een paar jaar eerder een biografie over Staf de Clercq had gepubliceerd. Mensenlevens kruisen elkaar op soms wonderlijke manieren.

Dat onze levenspaden elkaar bleven kruisen ook nadat Peter de Universiteit Gent verliet, kwam in de eerste plaats doordat hij korte tijd later aan de slag ging bij Academia Press. Peter droeg als uitgever zorg voor talloze uitgave waar mijn Vakgroep en ikzelf bij betrokken waren. Het zijn er teveel om op te noemen. Ik noem er toch twee. In 1999 bezorgde hij het vuistdikke liber amicorum van zijn eigen promotor Romain Van Eenoo. Die laatste was daar niet weinig mee verguld. Dertien jaar later zette hij mee zijn schouders onder *Een geschiedenis van België*, het boek dat ik samen met collega's schreef en dat al door duizenden studenten aan onder meer de UGent en de VUB werd gestudeerd (en meestal ook gekocht!). Bij deze boeken, en

bij alle andere publicatieprojecten groot en klein er tussenin, ontmoette ik steeds een uitgever voor wie de auteur op de eerste plaats kwam. Op zijn eigen bescheiden manier zorgde hij ervoor dat zaken gerealiseerd werden. Bij boekpresentaties zit Peter vaak op de achterste rij. Het is een uitstekende observatiepost om te zien dat de zaken goed lopen.

Maar ook de geschiedbeoefening zelf bracht ons geregeld samen. Peter is immers Clio al die tijd trouw gebleven. Hij is gepassioneerd door lokale geschiedenis. Over Aalter waar hij geboren en getogen is, schreef hij enkele boeken en tientallen bijdragen in *Land van de Woestijne*, het tijdschrift van de Heemkundige Kring Arthur Verhoustraete. Peter schrijft ook een gesmaakte blog <http://geschiedenisvanaalter.blogspot.be/>. Ik heb het genoeg beleefd een voordracht te geven in het 'Cremlin' naar aanleiding van het verschijnen van zijn boek *Aalter in oude kranten 1914-1944* (2009). Peter kon toen niet vermoeden dat het lot hem ooit nog eens in het professionele geschiedenisbedrijf zou brengen. Ik ben er van overtuigd dat het Liberaal Archief in zijn kundige handen een behouden vaart zal kennen. En ik ben er zeker van dat met zijn nieuwe job onze levenspaden zich weer op een andere manier zullen kruisen. Ik kijk er naar uit!